CAPUT DECIMUM.

DE PHARMACIS COMPOSITIS DISPENSATORII NOSTRI.

Medicaminum optimæ sane compositiones illæ sunt, quæ dato cuivis casui a Medico adaptantur, atque ut ajunt — magistraliter præscribuntur.

Interea tamen in pharmacopoliis pro varii dispensatorii norma, varia composita pharmaca venalia jam præsto sunt; tum quia clinicis experimentis aliquam sibi auctoritatem nacta sunt, tum quia non quævis extemporaliter parari possunt; tum etiam — quæ quidem ultima, nec sufficiens ratio videtur — quia a plebe ad illa adsueta crebro expetuntur.

Horum inefficacia nonnulla & fatua penitus e dispensatoriis exulata sunt; alia vero ob efficaciam aliquam conservata, sed multum simpliciora reddita atque a pluribus ingredientibus, sive superfluis, sive & abpositis quandoque, quantum licuit, depurata.

Pauciora omnino, quam sequentia in dispensatorio nostro adhuc enumerata, practico medico sufficient. *)

*) Daehne de noxia medicamentorum compositor. in pharmacopoliis copia. Lips. 1796.

Acetum antisepticum.

Herbæ siccæ absinthii vulgaris, pontici, rosmarini, salviæ; menthæ, rutæ ana sesquiuncia, florum siccatorum lavandulæ unciæ duæ, calami aromatici, cinnamomi, caryophyllorum, nucis moschatæ, allii ana drachmæ duæ, in libris octo aceti vini optimi macerantur ad perfectam extractionem, vase clauso. Colaturæ expressæ & filtratæ adduntur camphoræ drachmæ sex, & servatur in lagena bene clausa. Optimum, dum recens paratum, ne camphoræ summe volatilis viribus privetur. Ab inventoribus acetum quatuor latronum. (Vinaigre de quatre voleurs) dictum.

Vires hujus aceti tum interne exhibiti, tum externe naribus adtracti, ore retenti, aut ad cutem adplicati sunt summe excitantes, penetrantes, analepticæ. Ejus usus vel prophylacticus tempore epidemiarum malignarum, aut post morsum rabidum, vel & curativus laudatur in morbis variis a debilitate oriundis. Quammaxime externe forma fomentationis aut gargarismatis ad ulcera fæda, ad partes gangrænosas, & ad anginam malignam, præcipue ulcerosam adhibetur.

Dosis interne a drachmis duabus ad semiunciam.

Aqua aromatica spirituosa vulgo Balsamum Embryonis.

Florum lavandulæ herbæ siccæ salviæ, melissæ, menthæ crispæ ana quatuor unciæ, nucis

moschatæ, caryophillorum, cinnamomi, macis, radicis zingiberis, seminum fæniculi ana unciæ duæ conscinduntur, in libris quatuor spiritus vini rectificatissimi, viginti aquæ libris diluti per nychthemerum macerantur, atque sexdecim libræ abstrahuntur.

Vires sunt excitantes, nervinæ, antispasmodicæ, carminativæ. Interne raro, ad guttas aliquot aquæ instillatas præscribitur; externe in animi deliquiis naribus admovetur, aut debilibus ad arterias pulsantes vulgo inungitur. A sola plebe utplurimum pro gravidis debilibus atque in abortum proclivibus expetitur, unde nomen adquisivit.

Aqua carminativa communis.

Florum chamomillæ romanæ semilibra, corticum aurantiorum, citri, herbæ absinthii pontici, menthæ crispæ, seminum coriandri, carvi, fæniculi ana sesquiuncia, concissa & contusa macerantur per nychthemerum in sexdecim aquæ libris, & medietas abstrahitur.

Vires antispasticæ, carminativæ, stomachicæ.

Dosis ab uncia una ad plures in mixturis ad eundem scopum agentibus. Cum syrupo kermesino jentaculum potius pharmaceuticum, quam medicamen.

Aqua vulneraria cum aceto.

Anaticæ partes herbarum recentium cerefolii, salviæ, rutæ hyssopi, serpylli, & florum chamo-

millæ vulgaris, conscissæ digeruntur per 24 horas in decuplo aceti vini optimi, & duæ tertiæ abstrahuntur.

Vires roborantes, discutientes, antisepticæ, pro usu externo in contusionibus, sugillationibus & gangræna incipiente destinatæ.

Aqua vulneraria cum vino
seu
spirituosa.

Herbæ recentis origani, hyssopi, menthæ crispæ, salviæ, rutæ, rosmarini, serpylli, thymi, melissæ, majoranæ, & florum lavandulæ ana uncia, digeruntur in decem unciis spiritus vini rectificatissimi duodecim aquæ libris diluti, & abstrahuntur libræ decem.

Vires ob spiritum loco aceti contentum magis stimulantes & roborantes. Usus præcipue ad vulnera cruenta recentia & hæmmorrhagias. Promptius & ex tempore aqua vulneraria Thedenian a habetur ex spiritu vini & vitrioli, aceto & saccharo; aut sale quodam medio cum aqua.

Balsamum saxonicum.

Olei destillati lavandulæ, succini ana quatuor scrupuli, olei origani, majoranæ, salviæ, anthos ana drachma una, olei macis, rutæ, menthæ ana duo scrupuli, & olei pressi nucis moschatæ unciæ quinque frigide inter se miscentur in balsamum.

Vires stimulantes valdopere, nervinæ, carminativæ. In torminibus ventris e causa frigida,

præcipue infantum, abdomini illinitur, atque usui ergo mere externo inservit. Adultioribus modica quantitate (ad guttas aliquot) cum jusculis, quondam in simili adfectione exhibitum fuit. Hystericis gratum odoramentum.

Electuarium anodynum
vulgo
Theriaca.

Ab Andromacho Imperatoris Neronis Archiatro inventa, ac contra animalium venena, quin & contra plurimos alios, præsertim malignos morbos luxuriante laude elata. Olim compositissimum remedium, ex superfluis, imo contradictoriis ingredientibus conflatum; hodie simplicius redditum, nam ac opio scilla & aromatibus vires unice dependebant.

Solvitur juxta nostrum dispensatorium hodiernum opii purissimi uncia una in quatuor unciis aquæ cinnamomi spirituosæ, admiscenturque mellis despumati libræ tres cum semisse, atque roob juniperi semilibra. Denique adduntur pulveris specierum resolventium unciæ octo, & pulveris radicis serpentariæ virginianæ unciæ tres cum dimidia, ut fiat electuarium.

Vires stimulantes, diaphoreticæ, ab opio contento plurimum pendentes. Usus in morbis ventriculi & intestinorum e laxitate, in vomitu, singultu, diarhæa febribus nervosis & malignis &c. Olim pro Panacea hoc remedium habebatur. Quum vero incautius adhibitum ad variolas expellendas,

Angliæ Reginæ Mariæ mortem causaverit testane Harisio, multum celebritatis perdidit. Tamen & hodie adhuc magnus ejus inter plebem abusus.

Dosis determinatur juxta opii contenti necessariam quantitatem. Ob granum unum opii in 64 circiter granis Theriacæ contentum, dosis vulgo a semidrachma usque ad unam esse solet. Forma in bolo vel electuario, etiam cum vino. Externe pro scuto aut emplastro stomachico; nec non in clismate.

Monogr. Th. Bartholini Diss. II. de Theriaca.
Libarii Diss. de Theriaca Andromachi.
M. de Odis medit. in Theriacam. Ven. 1576.
Gu. Rondelet de Theriaca. L. B. 1652.
C. Budæi relatio de Theriaca.
Chr. Wedelius de Theriaca Jen. 1700.
Fr. G. Haupt de composit. Theriacæ. Reg. 1723.
M. Charras de ingredient. Theriacæ Androm.

Electuarium antifebrile.

Conservæ absinthii & cochleariæ, atque pulveris corticis peruviani anaticæ partes cum syrupo fumariæ in electuarium rediguntur, quod etiam ex tempore parari potest, aut potius pro dati casus diversitate magistraliter præscribi.

Vires sunt roborantes, nervinæ, resolventes. Usus quammaxime in febribus intermittentibus.

Dosis ab uncia semis ad duas in die. Ex eodem cum aqua destillata aromatica possunt etiam mixturæ confici.

Electuarium contra vermes.

Drachma una arcani duplicati, radicis jalapæ & valerianæ sylvestris pulveratæ cum quatuor unciis oximellis scillitici in electuarium miscentur.

Vires incidentes, anthelminthicæ, purgantes. Egregia compositio pro pueris mucosis, verminosis.

Dosis ad cochleare coffeanum infantibus, bis vel ter de die; adultis ad cochlearia mensalia.

Electuarium dentifricium.

Pulvis dentifricius ruber cum s. q. mellis rosarum in electuarium redigitur.

Usus ad dentes purgandos, & ad gingivas firmandas.

Electuarium diascordii.

Idem est ac electuarium anodynum.

Electuarium
sive
Theriaca diatesseron (ex 4 pulveribus).

Pulveris radicis gentianæ, galangæ, baccarum lauri, juniperi & myrrhæ anaticæ partes cum duodecim partibus mellis despumati miscentur in electuarium.

Vires stimulantes, roborantes, incidentes carminativæ; in laxitate primarum viarum & morbis inde exortis multum laudabiles.

Dosis ad cochleare coffeanum aliquoties de die.

Electuarium lenitivum, vulgo Tamarindorum.

Pulpæ prunorum libræ tres, roob sambuci libra una, pulveris foliorum sennæ & cremoris tartari ana libra semis, atque sufficiens quantitas mellis despumati miscentur in electuarium; quod etiam ex tempore confici potest.

Vires solventes, leniter purgantes.

Dosis ab uncia una ad duas in die, & plures.

Electuarium pectorale.

Pulveris succi liquiritiæ inspissati, seminum anisi & fæniculi ana uncia una, conservæ hederæ terrestris & urticæ ana unciæ sex, atque syrupi hyssopi q. s. rediguntur in electuarium molliusculum.

Vires leniter incidentes, expectorantes ut vulgo dicunt, in morbis pectoris non inflamatoriis utiles

Dosis. Bolus scrupuli unius, ter vel quater de die superbibendo potum theatum, exhibetur.

Electuarium purgans.

Roob sambuci, ebuli, juniperi ana unciæ quatuor, pulveris radicis jalapæ & arcani duplicati ana sesquiuncia, & syrupi de spina cervina q. s. commiscentur in electuarium; etiam ex tempore, aut magistraliter parandum.

Vires resolventes, purgantes, diureticæ. Usus quammaxime in hydrope.

Dosis ab uncia semis ad unam.

Emplastrum aromaticum, sive stomachicum.

Ex pulvere mastiches & nucis moschatæ, balsamo peruviano, oleo menthæ & terebinthina cum cera citrina & oleo olivarum liquefactione paratur emplastrum.

Vires stimulantes, roborantes. Usus in ventriculi inertia, vomitu, singultu ex consimili causa. Potest etiam ad morbos locales frigidos qualescunque adplicari.

Emplastrum citrinum.

Ex terebinthina, resina pini & cera citrina paratur, atque in tabulas scinditur.

Vires conglutinantes, balsamicæ. Vulgatissimum adhæsivum emplastrum Chirurgorum, ad labia vulnerum unienda.

Emplastrum defensivum rubrum.

Bolus armena, minium, thus, mastix & camphora cum oleo olivarum & cera citrina rediguntur in emplastrum.

Vires roborantes, siccantes. Usus ad defendenda ab aëre ulcera. Bolus facile superfluus.

Emplastrum diabotanon.

Quondam compositissimum, Blondelio inventore. Hodie ex emplastro diachylo cum gummi, admixtis extracto cicutæ & chelidonii camphora & styrace liquida paratur.

Vires iritantes, resolventes, maturantes. Usus in ulceribus frigidis, laxis.

Emplastrum diachylon vide Plumbum.

Emplastrum ad fonticolos.

Ceræ citrinæ, sebo cervino, terebinthinæ & oleo olivarum colliquefactis additur minium, intinguntur que lintea, quæ frigefacta poliuntur pistillo vitreo, & in frusta quadrata scisa servantur.

Vires roborantes, siccantes, uti aliorum plumbatorum. Usus ad fonticulos & ad ulcera manantia.

Emplastrum de Galbano crocatum.

Emplastro diachylo simplici & de meliloto, ceræ citrinæ, Terebinthinæ & Galbano depurato colliquefactis additur pulvis croci austriaci, ut fiat emplastrum, auctore Mynsichtio.

Vires emollientes, resolventes.

Emplastrum de mucilaginibus.

Colliquefactis ~~emplastro~~ diachylo simplici, sebo cervino & oleo olivarum admiscentur pulveres radicis althææ, seminum fænugræci, lini, & pauxillum croci.

Vires emollientes. Usus in tumoribus inflammatoriis, ubi cataplasmata emollientia calida haberi non possunt.

Emplastrum noricum.

Ingrediuntur minium, camphora, acetum, oleum olivarum, & cera citrina. Quoad vires ab aliis ceratis plumbatis vix differt.

Emplastrum oxycroceum.

Galbanum & ammoniacum depuratum, mastix, olibanum, crocus, resina pini, terebinthina & cera citrina in emplastrum rediguntur; quod etiam emplastrum ad rupturas dicitur.

Vires resolventes, roborantes.

Extractum catholicum
potius
purgans drasticum.

Colocynthidum decorticatarum unciæ tres, agarici albi, scammonei, radicis hellebori nigri, ana unciæ duæ, atque aloes unciæ quatuor digeruntur in s. q. spiritus vini ad perfectam extractionem. Facta colatione residuum adhuc in aqua coquitur, atque decoctum hocce cum tinctura priori commixtum inspissatur in extractum. Inventum Poterii spagyricum.

Vires summopere irritantes, drasticæ, anthelminticæ; in summa intestinorum inertia & verminosa colluvie, non apte semper in hydrope laudatæ.

Dosis pro adultis a granis decem ad viginti; in forma pillulari.

Infusum
seu
Aqua angelica.

Cremoris tartari drachma una solvitur in aquæ bullientis unciis octo. Sub ebullitione adjiciuntur,

mannæ electæ unciæ duæ, arcani duplicati drachmæ duæ, succi citri uncia una, & corticum citri drachmæ duæ. Clarificatum & per chartam emporeticam filtratum exhibetur.

Vires purgantes absque magno stimulo.

Dosis pro infantibus ab uncia semis ad unam; adultis à duabus ad tres uncias; etiam partitis vicibus.

Infusum
seu
Aqua laxativa.

Foliorum sennæ drachmæ sex, foliorum scrophulariæ drachmas duas, cremoris tartari drachma una infunduntur in s. q. aquæ fervidæ per $\frac{1}{4}$ horæ. Solutis prius mannæ electæ unciis duabus, colatura unciarum sex exhibetur. Quæ si syrupo quodam edulcatur, habetur sic dictum Hydromel infantum. Præstat recens & ex tempore paratum.

Vires purgantes, priori similes.

Dosis fere eadem quoque.

Liquor
seu
Sal volatilis oleosus.

Vide Sal ammoniacus.

Mel pectorale.

Decoctum specierum pectoralium cum dupla quantitate mellis evaporatur in debitam spissitudinem,

Vires emolientes, relaxantes, atque propterea non absolute pectorales, nec in omni thoracis morbo laudabiles.

Dosis ab uncia una ad duas, forma linctus, electuarii, mixturæ, decocti.

Pilulæ purgantes drasticæ.

Aloes, diagridii, pulveris colocynthidis gummosi ana unciæ duæ, resinæ jalapæ amygdalis subactæ sesquiuncia, atque uncia una extracti hellebori nigri cum s. q. spiritus vini in mafsam pilularem rediguntur.

Vires summe irritantes, drasticæ, anthelminthicæ, illis extracti catholici analogæ.

Dosis a granis decem ad viginti.

Pilulæ Rufi vide Aloe.

Pulvis anodynus vide Papaver.

Pulvis antiepilepticus vulgo Marchionis.

Radicis pæoniæ, dictamni albi, ligni visci quercini, lapidum cancrorum anaticæ partes miscentur in pulverem. Si singulis unciis hujus pulveris addantur viginti quatuor grana castorei, habetur pulvis antiepilepticus cum castoreo, vulgo Rinscheidleri.

Vires antispasmodicæ, in convulsionibus & epilepsia certo intuitu utiles. Non negligantur meliora.

Dosis a granis quindecim ad triginta &c. sæpius de die.

Pulvis antispasmodicus.

Cinnabaris factitiæ pars una, arcani duplicati partes duæ & nitri partes quatuor miscentur in pulverem. Stahliana inventio. Non quadrat cinnabaris cum reliquis, nisi colorem exaltet.

Vires antisthenicæ, refrigerantes, proinde non sæpe spasmis contrariæ.

Dosis a granis decem ad triginta, per se, vel in potu theato.

Pulvis dentifricius.

Cornu cervi ustum, lapides cancrorum, radix ireos florentinæ, cremor tartari, pauxillum caryophillorum & nucis moschatæ miscentur in pulverem, habeturque pulvis dentifricius albus. Addita quinta parte laccæ florentinæ adquiritur pulvis dentifricius ruber.

Usus ad purgandos dentes, gingivasque firmandas. Posterior magis adstringit. Continuatus usus dentibus periculosus, crystallinam crustam deterit, arrodit.

Pulvis fumalis.

Mastix, olibanum & baccæ juniperi anatica portione commiscentur & ruditer contunduntur.

Usus pro suffumigiis & ad tumores frigidos.

Pulvis gummosus
vulgo
Haly.

Amyli, radicis liquiritiæ ana uncia una, gummi arabici & sacchari albi ana unciæ duæ miscentur in pulverem.

Vires nutrientes, obvolventes, in phthisi laudatæ, sed non convenientes in quavis tussi.

Pulvis sternutatorius.

Herbæ majoranæ, serpylli ana unciæ tres, radicis polygalæ uncia una semis commiscentur in pulverem subtilissimum.

Nomen vires designat. Usus in frigidissimis capitis morbis, ubi irritandum, excitandum.

Pulvis contra tussim.

Pulveris gummosi uncia una, radicis ireos florentinæ uncia semis, florum sulphuris drachmæ duæ, croci austriaci drachma una, & tres unciæ sacchari commiscentur in pulverem.

Vires mucilaginosæ, emollientes, leniter incidentes, sub certo respectu expectorantes, nequaquam in omni tussi convenientes.

Dosis a drachma una ad duas in die, vel per se vel in linctu aut mixtura.

Species decocti lignorum vide Guajacum.

Species emollientes.

Conscinduntur, contunduntur & miscentur florum chamomillæ vulgaris, herbæ meliloti, malvæ,

althææ, radicis althææ, seminum fænugræci & lini anaticæ partes.

Nomen de viribus loquitur. Usus pro cataplasmate, fomento, clismate, balneo.

Species pectorales.

Herbæ althææ libræ duæ, radicis althææ libra una, radicis polygalæ liquiritiæ ana libra semis, florum rhæados, verbasci ana unciæ tres conscinduntur & miscentur.

Vires mere emollientes; ergo unice in morbis pectoris sthenicis laudabiles.

Dosis uncia una pro libra aquæ.

A vulgo inepte absque morbi distinctione expetuntur.

Species pro Thée.

Foliorum veronicæ, hederæ terrestris, farfaræ, scabiosæ ana unciæ tres, melissæ, salviæ ana sesquiuncia conscinduntur.

Vires lenissime stimulantes, subtonicæ. Usus contra tussim non stehnicam, præcipue phthisicorum.

Dosis ab uncia semis ad unam pro libra infusi.

Species resolventes pro cucupha & fomento.

Conscinduntur & commiscentur anaticæ partes florum arnicæ & lavandulæ, herbæ majoranæ, marrubii, origani, rosmarini, rutæ, salviæ, scordii, serpylli, & thymi.

Vires stimulantes, resolventes, quodammodo roborantes. Usus ad morbos e debilitate locales, tumores, contusiones &c. forma sacculi, fomenti vinosi aut aquosi, cum vel sine aceto.

Spiritus aromaticus.

Herbæ recentis menthæ uncia una semis, seminum anisi, cinnamomi, nucis moschatæ ana uncia semis, caryophyllorum, cardamomi minoris, radicis angelicæ ana drachmæ duæ in libris quatuor spiritus vini rectificati per 24 horas macerantur, & tres libræ abstrahuntur.

Vires interne stimulantes, excitantes, nervinæ, carminativæ, stomachicæ, sudoriferæ; externe analepticæ, irritantes, discutientes, antisepticæ. Usus in morbis e debilitate innumeris.

Dosis ad drachmam semis & ultra, aliquoties in die; cum saccharo, vel in mixturis.

Spiritus balsamicus
vulgo
Balsamum schauerianum.

Terebinthinæ unciæ tres, galbani unciæ duæ, aloës, benzoës, styracis, mastiches, myrrhæ, olibani ana drachmæ duæ, radicis ireos florentinæ, dictamni albi, imperatoriæ, seminum anisi, fæniculi ana uncia semis, florum chamomillæ romanæ, herbæ absinthii, rosmarini, scordii, rutæ ana drachma una, cardamomi minoris, nucis moschatæ, cinnamomi, castorei ana drachmæ duæ, baccarum lauri uncia una macerantur in spiritus vini rectificati libris quatuor & abstrahuntur libræ tres.

Vires summopere stimulantes, nervinæ, antispasmodicæ, incidentes. Luxuriosa compositio. A vulgo expetitur tum pro usu interno, guttatimque e saccharo aliquoties in die exhibetur in adfectionibus spasmodicis, tum pro usu externo, analeptico scopo & irritante, in apoplexia, animi deliquio, paralysi &c. naribusque admovetur, aut linguæ instillatur, aut temporibus & arteriis superficialibus illinitur. A medicis non adhibetur.

Tinctura aromatica acida
vulgo
Elixirium vitrioli anglicanum.

Radicis calami aromatici, galangæ ana unciæ duæ, cinnamomi, caryophyllorum, nucis moschatæ ana drachmæ tres, corticum citri uncia semis & sacchari albi unciæ tres digeruntur per octiduum in libris duabus spiritus vini rectificati, admixtis spiritus vitrioli unciis tribus. Liquor filtratus servatur.

Vires stimulantes, tonicæ, in laxitate primarum viarum perutiles.

Dosis a guttis quinque ad quindecim e saccharo; pluries in die. Ad mixturas a drachma semis ad duas fere addi potest.

Tinctura balsamica
vulgo
Balsamum Commendatoris.

Aloës, myrrhæ, olibani ana uncia semis, styracis in granis unciæ duæ, radicis angelicæ uncia

una, croci austriaci drachmæ duæ & balsami peruviani uncia in spiritus vini rectificatissimi libris tribus ad perfectam tincturæ extractionem digeruntur, quæ filtrata servatur.

Vires interne stimulantissimæ, externe balsamicæ, antisepticæ.

Dosis a guttis sex ad duodecim. Sed medi- nunquam compositissimo hoc remedio, & nonnisi plebeji eo utuntur. Externus frequentior usus.

Tinctura lignorum vide Guajacum.

Tinctura pectoralis
sive
Elixirium asthmaticum.

Succi liquiritiæ inspissati unciæ tres, spiritus aromatici libra una, spiritus salis ammoniaci anisati libra semis digeruntur ad solutionem succi.

Vires stimulantes, antispasmodicæ, incidentes, in morbis pectoris spasmodicis & frigidis perutiles. Sed compositio fere ex tempore fieri potest, proinde dato casui adhuc melius adaptari.

Dosis a guttis decem ad viginti, ex saccharo, in linctu aut mixtura.

Tinctura stomachica.

Extracti absynthii, gentianæ ana unciæ duæ, alcali vegetabilis uncia semis, tincturæ corticum aurantiorum unciæ quatuor, vini albi generosi libræ quatuor commiscentur & digeruntur.

Vires tonicæ; vulgo in anorexia, dispepsia, aliisque ventriculi e laxitate morbis, itidem in febribus intermittentibus post gastricas evacuationes celebres.

Dosis drachma una vel duæ, aut cochleare mensale.

Tinctura visceralis.

Extracti absinthii, cichorei, trifolii fibrini, martis cum succo pomorum ana drachmæ tres, tincturæ corticum aurantiorum, spiritus nitri dulcis ana unciæ duæ, aquæ corticum citri unciæ octo macerantur ad extractorum solutionem.

Vires eædem cum priori, ast intensiores, debilibus laxis, cachecticis, chloroticis, mucosis, verminosis proficuæ.

Dosis a drachma semis ad unam & ultra.

Unguentum basilicum. (regium)

Cera citrina cum sebo cervino, resina pini, pice nigra, terebinthina & oleo cocto.

Vires emollientes, leniter irritantes, subpurantes, purificantes. Usus ad ulcera subpuranda.

Unguentum contra vermes loco de Arthanita.

Unguentum juniperi cum cera citrina, felle tauri inspissato, aloë & oloë destillato tanaceti commiscentur.

Vires irritantes, purgantes, anthelminthicæ. Pueris laxis, mucosis, verminosis, medicamina renuentibus drachma semis vel integra abdomini inungitur; non sæpe optato effectu.

Unguentum digestivum.

Terebinthina, oleum coctum, pulvis mastiches, myrrhæ & olibani miscentur in unguentum.

Vires & usus prouti basilici unquenti; sed magis irritat.

Unguentum fuscum & album

vide Plumbum.

Unguentum nervinum.

Unguentum juniperi, cera citrina, oleum lauri & parva quantitas olei destillati anethi, juniperi, menthæ, rosmarini & terebinthinæ miscentur in unguentum.

Vires stimulantes, excitantes, nervinæ, antispasmodicæ, resolventes. Usus ad partes debiles.

* * *

Reliqua composita pharmaca, quæ ab ingrediente quodam principali aut nomen, aut vires desumunt; in priori capite sub simplicium præparatis occurebant.

Si quis autem plures celebrium compositionum præscriptiones desideraret; adeat dispensatoria varia tum publica, tum & privata. Posteriora erunt:

G. Melichii dispensatorium medicum. 12 Frft. 1601.
C. F. Brechtel nomenclatura pharmaceutica. Fol Norimb. 1605.
A. Hornung cista medica. 4to Norimb. 1611.
P. Gruling florilegium chymico medicum. 12. Lips. 1631.
J. C. Schröder pharmacopæa medico physica. 4. Ulm. 1641.
— — — — — Arzneyschatz. Fol. Nürnb. 1748.
H. Mynsichtii thesaurus & armamentarium medico-chymicum. Hamb. 1631. L. B. 1638. &c.
— — — — — deutsch. Stuttg. 1725.
J. Zwoelfferi pharmacopæa regia, s. dispensat. locupl. & absolutiss. Norimb. 1675.
Pharmacopæa Bateana. Lond. 1691.
N. Lemery pharmacopée universelle. Par. 1697. 1754. Amst. 1748.
Th. Fulleri pharmacopæa extemporanea. Lond. 1701. 1705. Laus. 1761.
J. Chr. Sommerhoff Lexicon pharmaceutico-chymicum. Fol. Norimb. 1701.
J. J. Manget bibliotheca pharmaceutica. Gen. 1703.
M. B. Valentini Musæum musæorum. Frft. 1704.
J. Guincy pharmacopæa officinalis & extemporanea Lond. 1717.
J. B. Boyer codex medicamentarius. 4. Par. 1758. Frf. 1760.
W. Lewis neues allgemeines Dispensatorium. a. d. Engl.
G. Kleinii selectus rationalis medicaminum. Frft. 1760.
Gillet Diss. de medicamentis compositis. Monsp. 1761.
D. W. Trilleri Dispensatorium pharmaceuticum universale. 4. Frf. 1764.
Ph. L. Wittwer idea Dispensatorii. 4. Arg. 1774.
J. Plenk pharmacia chirurgica. Vien. 1775. 1791.
J. Ph. Vogler pharmaca selecta. Wetzl. 1777. 1788.
Ph. J. Piderit pharmacia rationalis. Cass. 1779. 1782. 1791. c. Suppl.

J. R. Spielmann pharmacopæa generalis. Arg. 1783.
A. Fröhlich diſs. de medicam. composit. Vien. 1784.
J. H. Pfingsten deutsches Dispensatorium. Stuttg. 1783
S. Largi composition. medicam. Arg. 1786.
Chr. Fr. Reuſs dispensator. universale. Arg. 1786. c. Suppl. II.
G. H. Piepenbring. pharmacia selecta. Erf. 1792. II. Tom.
Chr. Mayr dispensatorium universale. Vien. 1798.